

PACYNA (5) *sb f*

pacyna (4), **pacena** (1), [**pacenna**]; *pacyna SienLek* (4); *pacena FalZioł*.

Oba a jasne; e z tekstów nie oznaczających é.

sg N pacena, [pacyna] (1). ◇ G pacyny (2). ◇ A pacynę (2).

Sł stp brak, Cn: pacyna, pecyna, Linde XVII – XVIII w.: pacyna, pecyna, pecyna, pęcyna.

Wypalona glina z pieca (stosowana w medycynie); argilla igni exusta; terra fornacum Cn (5) :
[Pácyná/ zową ią *testa fornacum*, álbo *terra e fornacibus*, [...] drápániu/ á świérzbowi barzo pomaga
(*marg*) Pácyná. (-) *UrzędowHerb* 421a.]

*Wyrażenie: »pacyna (s)tłuczona; pacyny natłuc« [szyk 4:1] (4;1): Paczena z ocztem ftłuczona y
ciepło przyłożona: leczi wywinienie. FalZioł V 75v; Ná ładno tákié lékárstwo flúży. [...] pácyny z
octem nátłucz á przywiń. SienLek 180, 174, 180, 180v; [SienHerb 282a].*

LWil